

08

OBRAĆENJE I SAKRAMENTI

*Sin Čovječji dođe potražiti i
spasiti izgubljeno! ✝*

ISHODI:

- * Ohrabriti se na otkrivanje najdublje značenja obraćenja u svjetlu Božje riječi.
- * Odvažiti se prihvatiti vlastito krštenje kao ljudsku stvarnost i kao Božji dar koji valja živjeti u službi ljubavi i života.
- * Razvijati sposobnosti dubljega i stvaralačkoga promišljanja u sebi.
- * Razvijati sposobnosti dubljega i stvaralačkoga odnosa s drugima

POTREPŠTINE:

Igra Jeng, konop duljine 30 cm, tekst ispita savjesti.

TRAJANJE:

90 min

PLAN KATEHEZE:

1. Molitveni početak (5 min)
2. Poticaj (20 min)
3. Glavni dio (30 min)
4. Primjena (30 min)
5. Molitveni završetak (5 min)

KLJUČNE RIJEČI:

Obraćanje, sakramenti, ispovijed, ispit savjesti.

OBLICI RADA:

Čelni, osobni.

METODIČKI POSTUPCI:

Meditativno govorenje, igra, usmeno izražavanje (dojmova, doživljaja, mišljenja), razgovor, poticajno tumačenje teksta, izdvajanje dijelova teksta uz tumačenje, pisano stvaralačko izražavanje, molitva.

PRIJEDLOG

Budući da ova kateheza predviđa ispit savjesti, poželjno bi bilo, u sklopu ovoga susreta te prema potrebama i prilikama u zajednici, organizirati ispovijed za mlade.

01

5 min

MOLITVENI POČETAK

Bože mojega života, s tobom bih htio razgovarati.
 Što bih mogao reći o tebi, osim da si moj Bog,
 Bog mojih početaka i svršetaka.
 Bog moje radosti i moje nevolje, Bog mojega života.
 Bliski i Daleki. Smisao moga života, cilj mojih putova...
 Što bih o tebi imao još reći, osim da si onaj
 bez kojega ne mogu biti, da si ti beskraj
 u kojem ja, čovjek konačnosti, jedino mogu živjeti...
 Sve snage moje duše naviru k tebi... koji si ljubeći me,
 postao središte moga srca, meni – od mene samoga–bliži.
 Blaženstvo je shvatiti tvoju neshvatljivost kad te smijemo ljubiti.
 Bože mojega života, Nedokučivi! Budi moj život!
 Bože moje vjere, koja me vodi, Bože moje ljubavi,
 koja mi tvoju nedokučivost pretvara u slatko svjetlo života,
 ti budi Bog moga ufanja, Bog moga života, Bog
 koji je vječna ljubav, Bog koji je toliko ljubio mene da se snizio,
 ponizio, sve do čovještva,
 Bože, mali Božiću, budi moj istinski život. Amen!

Karl Rahner

02

20 min

POTICAJ

Potrebna nam je društvena igra Jenga.

Pravila igre:

Pločice se slažu po tri u svaki red, i to tako da ako je jedan red pločica u smjeru sjever-jug, sljedeći red mora biti u smjeru istok-zapad, i sve tako do vrha. Kad se sve pločice poslože, dobit ćete ukupno osamnaest redova.

Igru započinje onaj tko je složio toranj.

Igrači naizmjenice jednom rukom izvlače pločice, pazeći pritom da se toranj ne sruši. Kad je igrač na redu za igru, smije izvući jednu pločicu iz bilo kojega reda, osim onoga koji se gradi na vrhu i reda ispod njega.

Svaki blok koji se pomaknuo izvan mjesta, mora se vratiti u svoj prvobitni položaj prije izvlačenja nove pločice. Pritom se smije služiti objema rukama.

Pločicu koja je izvučena, igrač ponovno vraća na vrh tornja (izvučene se pločice slažu kao na početku igre, po tri u svakomu redu).

Igra završava onda kada zadnji igrač dodirne toranj prije nego se sruši ili nakon isteka deset sekunda koliko svaki igrač ima za izvlačenje pločice.

Napomena: *Ako nije dostupna društvena igra Jenga, sličnu igru moguće je napraviti s dvama snopovima igraćih karata od kojih je potrebno složiti što veću kulu od karata.*

Možemo zaključiti kako samo jednim potezom možemo srušiti nešto što smo dugo gradili, u ovom slučaju desetak minuta. Možemo se zapitati kako je to povezano s današnjom katehezom o obraćenju i sakramentima. Po krštenju smo se opredijelili za Isusa Krista, no Isus nas ipak poziva na cjeloživotno obraćenje. Iako smo imali sagrađen toranj (simbolika vjere), pločice (životne okolnosti) su se stalno pomicala. Tako je i u našem životu, neprestano se nalazimo u novim životnim okolnostima i moramo paziti da se naš toranj ne sruši. Nalazimo se u vremenu korizme koje nas potiče na promjenu srca. Danas ćemo razgovarati o obraćenju te kako nam sakramenti pomažu na tom putu.

GLAVNI DIO

SUSRET S BIBLIJSKIM TEKSTOM

Prije čitanja biblijskoga teksta animator pozove sve da se saberu u tišini jer će čuti riječ Božju. Sabrano, polako i razgovijetno pročita biblijski tekst.

Evangelje po Luki *Lk 19, 1-10*

Zakej carinik

I uđe u Jerihon. Dok je njime prolazio, eto čovjeka imenom Zakej. Bijaše on nadcarinik, i to bogat. Želio je vidjeti tko je to Isus, ali ne mogaše od mnoštva jer je bio niska stasa. Potrča naprijed, pope se na smokvu da ga vidi jer je onuda imao proći. Kad Isus dođe na to mjesto, pogleda gore i reče mu: „Zakeju, žurno siđi! Danas mi je proboraviti u tvojoj kući.“ On žurno siđe i primi ga sav rado-stan. A svi koji to vidješe stadoše mrmljati: „Čovjeku se grešniku svratio!“ A Zakej usta i reče Gospodinu: „Evo, Gospodine, polovicu svog imanja dajem siromasima! I ako sam koga u čemu preva-

03

30 min

rio, vraćam četverostruko.“ Reče mu na to Isus: „Danas je došlo spasenje ovoj kući jer i on je sin Abrahamov! Ta Sin Čovječji dođe potražiti i spasiti izgubljeno!“

RAZGOVOR O TEKSTU

Ovo evanđelje nam na prvi pogled donosi neobičan događaj.

1. Je li vas što iznenadilo u ovom tekstu?
2. Ima li štogod što niste razumjeli?
3. Koju ste misao ili rečenicu iz teksta zapamtili?

PRODUBLJIVANJE TEME

Evanđelje nam donosi izvješće o susretu Zakeja i Isusa. Isus ulazi u Jerihon, a među mnoštvom je bio i carinik Zakej. Zakej je bio nadcarinik koji je ubirao porez i više no što je bilo potrebno. Iz evanđelja iščitavamo da je bio i veoma bogat, niska stasa te dosjetljiv. Prvi dojam koji ostavlja jest da je grješnik. No Zakej je imao jednu želju, želio je vidjeti Isusa. Svojom dosjetljivošću izračunao je točan put kuda će Isus prolaziti. Znajući da je nizak i sitna stasa, odlučio se popeti na drvo ne bi li ugledao Isusa. To nam još nešto govori o Zakeju. Bio je nadcarinik što bi u današnjem svijetu značilo da je obavljao važnu službu u nekoj administrativnoj službi, no ipak se penje na drvo. Zamislite samo kako bi to danas izgledalo da netko, medijski poznat, takvo što napravi!? Zakej je imao jaku želju vidjeti Isusa i nije mario za tuđe mišljenje. Tko je taj Isus koga toliko žarko želi vidjeti? On je u potrazi za svetim. Njegovo biće čezne za susretom. Događa se nešto neobično, Isus vidi njega. Isus prvi vidi Zakeja, iako je Zakej sve pomno isplanirao. Zamislite samo kako mi često planiramo i mislimo kako nam to nitko ne može pokvariti. Čak i kad se planiramo moliti ili učiniti dobro djelo. Ja ću to učiniti tako i tako, ja to tako želim, tako je najbolje jer sam tako ja odlučilo ili odlučila.. Isus, kao što iščitavamo iz biblijskog teksta, traži izgubljeno. On je u neprestanoj potrazi za izgubljenima. Na poziv „Žurno siđi“, Zakej silazi s drveta, on je poslušan Isusu, on prihvaća Gospodinov poziv. Isus želi doći u njegovu kući, želi boraviti u nje-ga, ali danas! Zamislite samo kad vam dolaze gosti: sve mora biti čisto, uredno, pripremljeno. Isus želi odmah otići u Zakejevu kuću. Što to znači? Želi ući sada u tvoje srce, u tvoj život, ma kakav tvoj život bio, neuredan, grješan. Kada? Danas to želi od nas. Ne sutra,

Isus je moj veliki prijatelj, a sveta misa moj autoput u nebo.

sluga Božji Carlo Acutis

kad ću se osjećati bolje, kad ću se pomiriti s roditeljima, kad se neću nalaziti u ovom društvu, što će misliti o meni!? On to želi danas. Kao plod susreta s Isusom vidimo da se Zakej probudio, shvatio je kakvim je životom dotad živio, da je uzimao od drugih što mu nije pripadalo. I sada govori da će, ako je koga prevario, vratiti četverostruko. Iz toga vidimo kako nakon obraćenja, ne samo da je susreo Isusa nego je susreo i bližnje. Isus mu odgovara na zanimljiv način: „Danas je došlo spasenje kući ovoj jer i on je sin Abrahamov.“ Što znači da je Zakej Božji? On nije otpisan: bio je izgubljen, a sad je nakon obraćenja spašen. Zakej je Božji, tako smo i mi po krštenju postali djeca Božja. Često se baš kao Zakej penjemo na drvo i gledamo Isusa, zanima nas, nešto gori u nama, želimo taj susret. No u dubini sebe ipak se nadamo da nas ne će prepoznati, da nas ne će vidjeti. Isus Zakeja naziva imenom, tako i nas naziva našim imenom. Neprestano kuca na vrata našega srca, da uđe i da boravi u njemu. Obraćenje znači otkinuti od sebe sve što nas udaljuje od Isusa: to znači sići s drveta i prići mu. Ne samo odreći se grijeha nego i sitnica koje nas zarobljavaju. Bez odricanja nema obraćenja. Vidjeli smo kako je Zakej vratio četverostruku iako je prema Zakonu trebao samo dvostruko. Tko se ne zna odreći, taj robuje. Odričemo se svega što nam je prepreka do susreta s Isusom, radi kraljevstva Božjega, a ne iz oholosti ili treniranja izdržljivosti. Svatko od nas ima nešto što mu priječi put do susreta s Isusom. Isus nam je ostavio sakrament obraćenja (ispovijed) koji nas dovodi do promjene života, do obraćenja. Ispovijed nam omogućuje neprestano obraćenje. Vrhunac susreta s Isusom pronalazimo u euharistiji u kojoj već unaprijed kušamo vječni život. Bog se želi nastaniti u nama, baš kao što je ušao i u Zakejevu kuću.

ZAKLJUČAK

U nekom gradu zaustavi se rabin na ulici gdje je čovjek hodao po žici napetj između dviju visokih zgrada. Rabin stade razmišljati: „Ovaj čovjek riskira svoj život. Što je to što ga drži da hoda po žici između života i smrti? Koja ga misao drži da ne padne?“

Vidjeli smo još na početku kako malim potezom može sve pasti. Obraćenje je zaokret od Smrti prema Životu, to je opredjeljenje za Boga. Ne bojte se riskirati!

04

30 min

Koristiti radni list
Ispit savjesti

PRIMJENA

Svaki sudionik dobiva konop duljine 30 cm te tekst ispita savjesti.

Tijekom zasebna čitanja ispita savjesti, svatko će napraviti čvor na konopu kad prepozna nešto što ga udaljuje od Boga. Kada završe s ispitom savjesti, na papirić će napisati odluku o čvoru kojega se želi riješiti tijekom ove korizme. Tko bude htio, može i naglas izreći svoju odluku. (Ne ću psovati, više ću moliti, redovito ću učiti...)

Svaki taj čvor nestaje nakon ispovijedi jer je Bog dobar i veći od svih ljudskih grijeha. Bog rado oprašta i daje uvijek iznova čovjeku novu priliku. Nastojmo dopustiti da Bog u našim životima razvezuje čvorove.

05

5 min

MOLITVENI ZAVRŠETAK

Zajedno molimo psalam.

PSALAM 139, 1-12 *Pohvala Sveznajućeg* Davidov.

Gospodine, proničeš me svega i poznaješ,
ti znaš kada sjednem i kada ustanem,
izdaleka ti već misli moje poznaješ.
Hodam li ili ležim, sve ti vidiš,
znani su Ti svi moji putovi.

Riječ mi još nije na jezik došla,
a ti, Jahve, sve već znadeš.
S leđa i s lica Ti me obuhvaćaš,
na mene si ruku svoju stavio.
Znanje to odveć mi je čudesno,
previsoko da bih ga dokućio.

Kamo da idem od duha tvojega
i kamo da od tvog lica pobjegnem?
Ako se na nebo popnem, ondje si,
ako u podzemlje legnem, i ondje si.

Uzmem li krila zorina
pa se naselim moru na kraj,
i ondje bi me ruka tvoja vodila,
desnica bi me tvoja držala.

Reknem li: „Nek’ me barem tmine zakriju
i nek’ me noć umjesto svjetla okruži!“ –
ni tmina tebi neće biti tamna:
noć sjaji kao dan
i tama kao svjetlost.